

Bahar gelsin Őu dađlara gideyim,
Belki derdimize are bir iek.
Toplayıp devŐirip harman edeyim,
Açılan yarımı sara bir iek.

Kara taŐta ala geyik sesi var,
O geyiğin ıssız taŐta nesi var,
Kavalın bir acı inlemesi var,
Çobanı dŐŐürmŐŐ zara bir iek.

AŐık YaŐar Reyhani

...

Kübra Gül

Hz. Peygamber ve Çiçekler

Hamd Alemlerin Rabbine, Salat ve Selam O'nun Rasûlü'ne olsun.

Çiçekler ki duyguların narin tercümanı. Peygamberimiz de elbet bu narin, göze de kalbe de hitap edebilen bu sanatı görmüştür. Görmemesi düşünülebilir mi ? Oku, diye ilk vahye muhatap olan son peygamber, kainatın süslerini görmezden gelebilir mi ? Ki galaksiler, yıldızlar, ay ve güneş kadar çiçekler de haykırıyor Yüce bir sanatçının varlığını... Sanat, sanatçıyı

icab eder. Ve gerçekten dikkatle bakıldığı zaman görülecektir ki çiçekler de tıpkı insanlar ve diğer varlıklar gibi aynı cins olsalar da birbirlerinden farklarını ortaya koyabilen hatları var. Belki ufak bir çizgi veya daha farklı bir renk detayı... Şunu da belirtmek de fayda var çiçekler göze ve kalbe hitap edebildiği kadar akla da hitap ediyor, matematiğiyle, geometrisiyle... Bunlar gerçekten tefekkür edebilmek için önümüze konulmuş birer hazine... Efendimiz (sav)'den kim daha büyük mütefekkir olabilir ki ? O, baktığında nasıl görüyordu acaba ? Baktığı yerler de çiçekleniyor muydu hep ? Ya da Allah'ın sevgilisi karşısında sanki güneşin karşındaymış gibi, sanki dalına yaprağına su değmiş gibi daha da açıyor muydu acaba çiçekler ? Ya da en güzel selamlarını verip yeni zikirlerini O'ndan öğrendiler mi acaba ? Öyle ya Alemlere Rahmet gelmişti (sav) Efendim...

Öyle ya yaslandığı hurma kütüğü Kainat'ın Efendisi (sav) kendisine yaslandı diye şerefli saymıştı kendini, ayrılınca nasıl ağladığı aktarılmadı mı ? Öyle ya O'nun yürüdüğü toprak canlanır. Çiçekler de nasiplenmiştir elbet, en güzel çiçekler belki de O'nun (sav) zamanında yaşadı, tıpkı insanların en güzellerinin Asr-ı Saadet'te yaşadığı gibi... Kim bilir... Güller belki, O'nun (sav) kokusuna gıpta etti... Belki de bu yüzdendir Peygamberimiz'i (sav) güle benzetmemiz, kainatın narin çiçeği... Kalbi o kadar naif ki çok yakışıyor O'na bu çiçek benzetmesi... Ama şunu da hatırlatmak isterim, merhameti adaletine engel değildi. Gereken yerde savaştı, gereken yerde affetti...

O'nun bu güzel kalbine binaen toplumumuzda bir gül görüldüğü zaman yadımıza Hz. Muhammed düşer (sav). Ve salavat getirilir, Gül koklanırken... Mevlit kandillerinde bu yüzden gül dağıttık... Ya da güllü Yasinlerimiz vardır evimizde, gül kokan mushaflarımız... Hep O'nun (sav) hürmetine. Peki peygamberimiz çiçekler hakkında bir şey söylemiş mi acaba ? Çiçeklerle özel tefekkürlerini paylaşmış mıdır ? Kaynaklarımızda Peygamberimizin (sav) Mekke'nin ahlaksız hayatından uzaklaşıp Hira'ya çekilirken bitkilerin, bastığı toprağın selam verdiğini biliyoruz. Bir çiçeği ezip geçmiş midir öylece ? Bu konuyla ilgili ayetleri aktarmak istiyorum. Önce Allah Teala Hz Meryem'den nasıl bahsetmiş bakalım "Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi" (Al-i İmran 37) Güzel bir bitkinin çiçek olabilme ihtimali Hz Meryem'e çok yakışıyor... Ve bir diğer ayette de kainatı tefekküre yöneltiyor Rabbimiz, bunu da bitkiler üzerinden gerçekleştirmiş: "... ve onda (yeryüzünde) göz alıcı ve iç açıcı her çiftten nice bitkiler bitirdik." (Lokman/ 10) Böyle bir Rabbin peygamberi nasıl onlara bakmadan, onların zikirlerini görmeden, onlarla tefekkür edip muhabbet etmeden nasıl üstüne basıp geçsin...

Bakınız ayette ne buyruluyor : "Bitki ve ağaç O'na secde etmektedirler" (Rahman/6) Bir tek insan gafil sanırım secdeden... Biz bu secdeleri göremiyoruz diye mi bitkilere ağaçlara karşı bu kadar hırçın olabiliyoruz ? Yoksa Kainat'ın Efendisi'ni anlamadığımızdan ya da anlamaya çalışmadığımızdan mı bu vurdumduymazlık ? Çiçeklerin selam verdiği, peygamberin de onlarla muhabbet ettiği peygamberin (sav) ; çiçekleri ezen, onlara bakıp da göremeyen ümmeti olduk... Çiçekler muhabbet ederler, muhabbet edebilenle... Kendisiyle konuşulan çiçekler daha güzel açar dallarını, filizlerini... Bu hep böyledir. Anneler çiçekleriyle evlatları gibi konuşurlar,

mesela. Konuşan O (sav) ise, açan, hızlıca filizlenen çiçekleri bitkileri tasavvur bile edemiyorum... Ki O'nu (sav) öldürmek için karşısında konuşanlar hidayete geldi... Taş kalplerinde iman tohumu filizlendi... Çiçekler de daha da çiçeklendi, Nurun ala Nur...

Bir çiçek üzerine düşünmek, bir çiçeği sevmek, evreni anlamaya yönelik hatta insanın yaratılış amacını anlamaya yönelik bir faaliyet olsa gerek. Toplumumuzda tefekkür neticesinde ortaya çıkan gülü Peygamber'e (sav) nisbet ederek sevme düşüncesi, ümmetin çocuklarına verilen isimlerde de kendisini gösteriyor; Gülay, Gülseren, Gülce, Gülayşe, Ayşegül... Gül; şarkılara, şiirlere, resimlere ve hatlara bu yüzden konu olmuştur. Gül ve bülbül bu benzetmeden dolayı tezahür etmiştir. Rabbim bizleri gönülleri taşlaşmış olmaktan uzak tutup kalbimizde iman çiçekleri büyütsün. Bir çiçeğe bakıp evreni okuyabilen, peygamberi hatırına getirip O'na (sav) tekrar iman eden insanlardan etsin. Doğaya karşı, çiçeklere karşı daha naif olabilmeyi, bir çiçeği koklayabilmeyi nasip etsin. (amin) Dünya'yı O'nun (sav) gibi okuyabilenlerden olabilmek, bir çiçekle muhabbet edebilmek umuduyla...

Vesselam.